

Sygn. akt VI P 469/18

POSTANOWIENIE

Dnia 03 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Małgorzata Kryńska - Mozolewska
Protokolant:	starszy protokolant sądowy Marzena Szablewska

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2019 r. na rozprawie

sprawy z powództwa E. T.

przeciwko Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w W.

o ustalenie

postanawia:

uznać się niewłaściwym rzeczowo i przekazać sprawę do rozpoznania i rozstrzygnięcia w trybie art. 217 k.p.a. do Wójta Gminy R., który zgodnie z art. 217 § 2 k.p.a. zobowiązany jest wydać zaświadczenie potwierdzające fakty lub stan prawny wynikających z prowadzonych przez organ ewidencji i rejestrów znajdujących się w jego posiadaniu.

Sygn. akt VI P 469/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 listopada 2018 roku (data na kopercie) powódka E. T. wniosła o zaliczenie jej do stażu pracy okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym. Jako pozwanego powódka podała Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w W..

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że pozwany jest obecnie jej pracodawcą od 16 kwietnia 2018 roku. Dalej wskazała ona, że zwróciła się do pracodawcy o wskazanie dokumentów, które powinna przedłożyć w celu zaliczenia okresu pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do stażu pracy, a następnie przekazała pracodawcy dokumenty poświadczające okres pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym. Powódka podniosła, że pracodawca nie potraktował jednak przedłożonych przez nią dokumentów jako „świadczeń pracy” lecz domagał się poświadczenia faktu pracy w gospodarstwie rolnym zeznaniami dwóch świadków, co w niniejszej sprawie według powódki nie jest konieczne.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniosł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu swego stanowiska pozwany podał, że powódka powinna przedłożyć odpowiednie zaświadczenie z właściwego urzędu gminy, czego jednak nie zrobiła. Wobec tego pracodawca uznał, że w braku takiego zaświadczenia konieczne dla zaliczenia do stażu pracy okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym są zeznania co najmniej dwóch świadków, zgodnie z przepisami ustawy o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy.

Sąd miał na uwadze, że zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy (Dz. U. z 1990r., Nr 54, poz. 310) ilekroć przepisy prawa lub postanowienia układu zbiorowego pracy albo porozumienia w sprawie zakładowego systemu wynagradzania przewidują wliczanie do stażu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownika wynikające ze stosunku pracy, okresów zatrudnienia w innych zakładach pracy, do stażu tego wlicza się pracownikowi także okresy prowadzenia indywidualnego gospodarstwa rolnego lub pracy w takim gospodarstwie, prowadzonym przez współmałżonka. Zgodnie zaś z art. 3 ust. 1 tej ustawy na wniosek zainteresowanej osoby właściwy urząd gminy jest obowiązany stwierdzić, zgodnie z art. 1, okresy jej pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym, wydając stosowne zaświadczenie w celu przedłożenia w zakładzie pracy. Jeżeli organ ten nie dysponuje dokumentami uzasadniającymi wydanie zaświadczenia o pracy zainteresowanej osoby w indywidualnym gospodarstwie rolnym, zawiadamia ją o tej okoliczności na piśmie (art. 3 ust. 2). W takim wypadku okresy pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym mogą być udowodnione zeznaniami co najmniej dwóch świadków zamieszkujących w tym czasie na terenie, na którym jest położone to gospodarstwo rolne (art. 3 ust. 3).

Z analizy regulacji zawartych w ustawie o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy wynika, że właściwym trybem do rozpoznania niniejszej sprawy jest tryb administracyjny. W sprawie zaliczenia okresu pracy w indywidualny gospodarstwie rolnym powinien bowiem orzekać właściwy organ gminy, wydając odpowiednie zaświadczenie. Zgodnie z art. 217 §1 KPA organ administracji publicznej wydaje zaświadczenie na żądanie osoby ubiegającej się o zaświadczenie. Zaświadczenie wydaje się, jeżeli urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego wymaga przepis prawa lub osoba ubiega się o zaświadczenie ze względu na swój interes prawny w urzędowym potwierdzeniu określonych faktów lub stanu prawnego (art. 217 § 2 KPA). Jednocześnie zgodnie z art. 218 KPA w przypadkach, o których mowa w art. 217 § 2 pkt 2, organ administracji publicznej obowiązany jest wydać zaświadczenie, gdy chodzi o potwierdzenie faktów albo stanu prawnego, wynikających z prowadzonej przez ten organ ewidencji, rejestrów bądź z innych danych znajdujących się w jego posiadaniu (§1); organ administracji publicznej, przed wydaniem zaświadczenia, może przeprowadzić w koniecznym zakresie postępowanie wyjaśniające (§2).

W ocenie Sądu treść art. 217 i 218 KPA w połączeniu z regulacją z art. 3 ustawy o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy wskazuje, że w niniejszej sprawie postępowanie powinien prowadzić właściwy organ gminy, którym jest Wójt Gminy R.. Nawet w przypadku, gdyby posiadane przez ten organ dokumenty nie pozwoliły mu na wydanie odpowiedniego zaświadczenia, to nie zwalnia to organu od przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, które powinno polegać na odebraniu zeznań od co najmniej dwóch świadków. Taki wniosek płynie z analizy art. 218 § 2 KPA w zw. z art. 3 ust. 3 ustawy o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy. Co prawda Sąd miał na uwadze, że postępowanie w sprawie wydania zaświadczenia ma być postępowaniem opierającym się głównie na dokumentach oraz ma na celu szybkie rozpoznanie sprawy, jednak nie stoi to w sprzeczności z możliwością przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w zakresie zeznań świadków. Możliwość przeprowadzenia takiego postępowania wyjaśniającego przewidział ustawodawca wprost w treści art. 218 §2 KPA, zaś sprecyzowanie na czym to postępowanie wyjaśniające w tym konkretnym przypadku miałyby polegać zawiera już art. 3 ust. 3 ustawy o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy. Również w orzecznictwie podkreśla się, że to właśnie organ gminy, a nie inny podmiot będzie uprawniony do przesłuchania świadków w trybie 3 ust. 3 ustawy o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy. Przepisy tej ustawy nakładają na urząd gminy ustawowy obowiązek wydania zaświadczenia na podstawie posiadanych przez organ dokumentów, a gdy ich brak, przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego i następnie uzyskanie dowodu z zeznań świadków, o ile oczywiście okoliczności, o których mowa w art. 1 tej ustawy zostaną potwierdzone (tak WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 11 kwietnia 2017 roku, sygn. akt IV SA/Gl 983/16, jak również WSA w Poznaniu wyroku z dnia 16 kwietnia 2015 roku, sygn. akt IV SA/Po 1388/14).

Zgodnie z art. 464 § 1 KPC odrzucenie pozwu nie może nastąpić z powodu niedopuszczalności drogi sądowej, gdy do rozpoznania sprawy właściwy jest inny organ. W tym wypadku sąd przekaże mu sprawę. Wobec powyższego w ocenie

Sądu organem właściwym do rozpoznania w niniejszej sprawie jest, zgodnie z art. 217 § 1 i 2 KPA oraz art. 3 ust. 1 – 3 ustawy o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy Wójt Gminy R., stąd też Sąd uznał się niewłaściwym rzeczowo i przekazał sprawę temu organowi do rozpoznania. Ponadto Sąd miał na uwadze, że w dokumentach organu znajdują się już wymagane przez ustawę zeznania dwóch świadków. W toku postępowania powódka przedłożyła bowiem takie zeznania na k. 94 – 95 akt sprawy, z ich lektury wynika zaś, że zostały one złożone przed organem, powinien on więc nimi dysponować. Wobec tego organ powinien wydać zaświadczenie na podstawie posiadanych przez niego dokumentów, w tym owych zeznań dwóch świadków.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

1. (...)